

**HENRYK
SIENKIEWICZ**

DWIE ŁĄKI

Henryk Sienkiewicz

Dwie łąki

«Public Domain»

Sienkiewicz H.

Dwie łąki / H. Sienkiewicz — «Public Domain»,

Brahma, hinduski demiurg, stworzył dwie piękne łąki usytuowane obok siebie. Jedną z nich nazwał Życiem, a drugą — Śmiercią. Łąką Życie władał Wisznu, który bardzo dbał o swój lud — dał mu m.in. Miłość i Sen, by podwładnym żyło się lepiej. Kiedy zmęczeni ludzie zaczęli pragnąć wiecznego snu, pokierował ich na drugą łąkę. Okazało się, że można przejść tam w stan tak wspaniały, że wszyscy zaczęli chętnie szukać drogi do krainy wiecznego snu. Zaniepokojony Wisznu zwrócił się o pomoc do Brahmy... Nowela Dwie łąki to efekt popularnej w XIX wieku fascynacji filozofią Wschodu. Ukazuje on wierzenia związane z naturalnym porządkiem na świecie, wyjaśnienie zjawiska śmierci i procesu umierania. Dwie łąki powstały w 1903 roku.

© Sienkiewicz H.

© Public Domain

Содержание

Конец ознакомительного фрагмента.

6

Henryk Sienkiewicz

Dwie łąki

Były dwie krainy, leżące obok siebie niby dwie łąki niezmiernie, podzielone tylko jasnym strumieniem. Brzegi tego strumienia rozchyłały się w jednym miejscu łagodnie na obie strony, tworząc bród miałki¹ w kształcie jeziora o wodach cichych i przezroczystych. Pod błękitną tonią widać było dno złote, z którego wyrastały łodygi lotosu², rozkwitającego nad wodną szybą kwieciami różowym i białym; tęcze łątki³ i motyle wiły się wokół kwiatów, a wśród palm nadbrzeżnych i wyżej, w promiennym powietrzu, dzwoniły, jak srebrne dzwonki, ptaki.

I to było przejście z jednej krainy do drugiej.

Pierwsza zwała się Łąką Życia, druga Łąką Śmierci.

Stworzył obie najwyższy i wszechmocny Brahma⁴, który w krainie Życia rozkazał włodarzyć⁵ dobremu Wisznu⁶, a w krainie Śmierci mądrym Sziwie⁷.

I rzekł:

– Czyńcie, jako rozumiecie najlepiej.

Więc w krainie należącej do Wisznu zawrzało Życie. Poczęło wschodzić i zachodzić słońce, nastaly dnie i noce, przestworza morskie jęły⁸ wzdykać się i opadać; na niebie pokazały się ciężarne dżdżem obłoki, ziemia porosła puszcza, zaroilo się od ludzi, zwierząt i ptaków. By zaś wszystkie twory żyjące mogły rozradzać się i mnożyć, stworzył dobry bóg Miłość, której nakazał, aby zarazem była szczęściem.

A wtedy Brahma zawołał go przed swoje oblicze i rzekł:

– Nic doskonalszego nie zdołasz wymyślić na ziemi, że zaś uczyniłem niebo już pierwej⁹, przeto odpocznij i niech te istoty, które nazwałeś ludźmi, snują dalej bez żadnej pomocy nic życia.

Wisznu usłuchał rozkazu Brahmy i ludzie poczęli odtąd sami myśleć o sobie. Z ich dobrych pomysłów zrodziła się radość, a ze złych smutki, więc ze zdziwieniem spostrzegli, że życie nie jest nieustannym weselem, ale że ową nic, o której mówił Brahma, przędą jakby dwie prządki, z których jedna ma uśmiech na twarzy, a druga ły w oczach.

Udali się tedy przed tron Wisznu i poczęli się skarżyć:

– Panie, ciężkie jest Życie w smutku.

A on rzekł:

– Niechaj was pociesza Miłość.

Usłyszawszy to odeszli uspokojeni, albowiem Miłość rozpraszała istotnie ich smutki, które wobec szczęścia, jakie ona daje, wydawały się tak błahe, że nie warto było na nie zważać.

¹ miałki – tu: płytki. [przypis edytorski]

² lotos – tropikalna roślina nawodna o pływających liściach i pięknych kwiatach. [przypis edytorski]

³ łątka – niewielki owad nadwodny. [przypis edytorski]

⁴ Brahma – najwyższy bóg mitologii hinduskiej, stwórca świata. [przypis edytorski]

⁵ włodarzyć – rządzić, gospodarować. [przypis edytorski]

⁶ Wisznu – hinduski bóg życia. [przypis edytorski]

⁷ Sziwa – hinduski bóg śmierci. [przypis edytorski]

⁸ jąć (daw.) – zacząć. [przypis edytorski]

⁹ pierwej (daw.) – wcześniej. [przypis edytorski]

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.